

Datum van
inontvangstneming

:

27/07/2020

Zaak C-206/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing en verzoek om een versnelde procedure

Datum van indiening:

15 mei 2020

Verwijzende rechter:

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Verenigd Koninkrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

17 februari 2020

Appellant:

VA

Geappelleerde:

Aanklager van het regionaal openbaar ministerie Ruse, Bulgarije

---

De HIGH COURT OF JUSTICE

[OMISSIS]

QUEEN'S BENCH DIVISION

ADMINISTRATIVE COURT

[OMISSIS]

VA

Appellant

tegen

**AANKLAGER VAN HET REGIONAAL OPENBAAR
MINISTERIE RUSE, BULGARIJE**

Geappelleerde

BESLISSING TOT VERWIJZING

**NAAR HET HOF VAN JUSTITIE VAN
DE EUROPESE UNIE**

INGEVOLGE beschikking van de High Court of Justice van 23 januari 2020

[OMISSIS]

WORDT BESLIST:

1. De in de bijlage bij deze beslissing uiteengezette vragen worden krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof van Justitie”) voorgelegd voor een prejudiciële beslissing. [OMISSIS]
2. De verdere behandeling van deze zaak wordt geschorst tot de prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie over de in de bijlage uiteengezette vragen, dan wel tot een nadere beschikking van de High Court of Justice.

17 februari 2020

[OMISSIS]

**VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING
KRACHTENS ARTIKEL 267 VWEU**

DE VERWIJZENDE RECHTER

1. Hieronder volgt de tekst van het verzoek van de High Court of Justice van 17 februari 2020 om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU.
2. [OMISSIS]

PARTIJEN IN HET HOOFDGEDING

3. Appellant, VA, is een Bulgaars onderdaan om wiens overlevering vanuit het Verenigd Koninkrijk wordt verzocht ten behoeve van strafvervolging in Bulgarije wegens een inbraak die daar op de avond van 4 juli 2011 zou hebben plaatsgevonden. [OMISSIS] [Or. 2]
4. Geappelleerde is de aanklager van het regionaal openbaar ministerie Ruse (Bulgarije); ingevolge artikel 136 van de Bulgaarse wet op de rechterlijke macht is het regionaal openbaar ministerie de onderste trede in de hiërarchie van het openbaar ministerie in Bulgarije. [OMISSIS]

**VERSNELDE PROCEDURE (ARTIKEL 105) EN ANONIMITEIT
(ARTIKEL 95)**

5. De verwijzende rechter verzoekt om de prejudiciële verwijzing volgens de versnelde procedure van artikel 105 van het Reglement voor de procesvoering te behandelen. Bij afzonderlijke akte zijn op dit punt opmerkingen gemaakt.
6. De verwijzende rechter heeft appellant anonimiteit toegekend. Het Hof van Justitie wordt verzocht om krachtens artikel 95 van het Reglement voor de procesvoering eveneens over te gaan tot anonimisering.

PROCEDURE BIJ DE VERWIJZENDE RECHTER

7. In de zaak voor de verwijzende rechter gaat het om een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd door geappelleerde, die verzoekt om overlevering van appellant naar Bulgarije om hem te vervolgen voor een strafbaar feit, namelijk een inbraak die daar op de avond van 4 juli 2011 zou hebben plaatsgevonden. VA is in Engeland aangehouden op 16 maart 2019 op grond van een Europees aanhoudingsbevel. Op 10 mei 2019 heeft een District Judge (plaatselijke rechter) de uitlevering van appellant aan Bulgarije gelast.
8. VA heeft tegen deze beslissing hoger beroep ingesteld. Tijdens de beroepsprocedure heeft het Hof van Justitie het arrest van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), gewezen, gevolgd door de arresten van 12 december 2019, JR en YC (Openbaar aanklager te Lyon en te Tours) (C-566/19 PPU en C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077); 12 december 2019, XD (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078); 12 december 2019, ZB (C-627/19 PPU, EU:C:2019:1079), en 27 mei 2019, PF (Procureur-generaal van Litouwen) (C-509/18, EU:C:2019:457).
9. Op 21 januari 2020 heeft de verwijzende rechter [OMISSIS] beslist om het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing. **[Or. 3]**

SAMENVATTING VAN DE ZAAK

10. In deze zaak gaat het om de reikwijdte en definitie van het begrip „rechterlijke autoriteit” in de zin van artikel 6, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten. De vraag is of de Bulgaarse openbaar aanklager gelijk kan worden gesteld aan een „rechterlijke autoriteit” als bedoeld in artikel 6, lid 1, van het kaderbesluit.
11. In zijn recente rechtspraak, in het bijzonder het arrest van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), heeft het Hof van Justitie verklaard dat voorafgaand aan de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op strafvervolgning een hieraan ten grondslag liggend nationaal aanhoudingsbevel moet zijn uitgevaardigd dat onderworpen is aan rechterlijk toezicht. Voorts heeft het Hof van Justitie in het arrest van 1 juni 2016, ██████████ (C-241/15, EU:C:2016:385), geoordeeld dat de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel een tweede

niveau van bescherming vormt en vereist ten behoeve van de persoon die gezocht wordt.

12. De kernvraag is of aan het vereiste van twee niveaus van bescherming is voldaan wanneer zowel het nationaal aanhoudingsbevel als het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd door de openbaar aanklager en er geen mogelijkheid bestaat van toetsing door de rechter vóór een persoon die wordt gezocht aan de verzoekende staat wordt overgeleverd.

PREJUDICIËLE VRAAG

13. Wanneer om overlevering wordt verzocht ten behoeve van de strafvervolgung van een persoon die wordt gezocht, en zowel de beslissing tot uitvaardiging van een nationaal aanhoudingsbevel als die tot uitvaardiging van een daarop gebaseerd Europees aanhoudingsbevel wordt genomen door een openbaar aanklager zonder enige bemoeienis van een rechter voorafgaand aan de overlevering, geniet de persoon die wordt gezocht dan de bescherming op twee niveaus als bedoeld door het Hof van Justitie in zijn arrest van 1 juni 2016, ██████████ (C-241/15, EU:C:2016:385), indien:

- (a) het nationaal aanhoudingsbevel enkel tot gevolg heeft dat de betrokkene gedurende maximaal 72 uur kan worden vastgehouden met het oog op zijn voorgeleiding voor een rechter, en
- (b) het bij overlevering enkel aan de rechter staat om, in het licht van alle omstandigheden van de zaak, invrijheidstelling of voortzetting van de hechtenis te gelasten? **[Or. 4]**

RELEVANTE FEITEN

Bulgaarse procedure

14. De Konstitutsia na Republika Bulgaria (grondwet van de Republiek Bulgarije, DV nr. 56 van 13 juli 1991) bepaalt dat de aanklagers deel uitmaken van de „onafhankelijke rechterlijke macht” en dat zij (evenals rechters, juryleden en rechter-commissarissen) bij het uitoefenen van hun taken enkel door de wet gebonden zijn (Grondwet, hoofdstuk zes, artikel 117, lid 2). Zij zijn gebonden aan de Nakazatelno protsesualen kodeks (Bulgaars wetboek van strafvordering, hierna: „NPK”).
15. Tijdens het strafrechtelijk vooronderzoek is de Bulgaarse openbaar aanklager de aangewezen „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” wat betreft het Europees aanhoudingsbevel. Wanneer hiertoe voldoende gronden bestaan vaardigt de Bulgaarse aanklager een beperkende maatregel uit, met name een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximale duur van 72 uur, met

de waarborg dat de persoon bij aanhouding voor een rechter zal worden geleid ter nadere beoordeling van zijn hechtenis; artikelen 63 en 64 NPK.

16. De High Court of Justice heeft geen vaststellingen gedaan met betrekking tot procedurele waarborgen, zoals het al dan niet aanwezig zijn van een raadsman namens de verdachte bij de uitvaardiging van het bevel door de aanklager.
17. In gevallen waarin de betrokkene zich in het buitenland bevindt, vindt toetsing door de rechter pas plaats nadat de persoon die gezocht wordt is overgeleverd aan de lidstaat. Bevindt de betrokkene zich in het buitenland, dan beveelt de aanklager ook de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op strafvervolgning, op basis van de tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, dat wil zeggen vóór toetsing door een rechter.
18. Gedurende de gerechtelijke fase is de bevoegde rechter de „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” die als enige bevoegd is tot uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel.
19. Na de gerechtelijke fase, wanneer vonnis is gewezen en er sprake is van een uitvoerbare straf, is de aanklager opnieuw de „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” die een Europees aanhoudingsbevel kan uitvaardigen.
20. Tegen de beslissing van de aanklager om een Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen kan niet worden opgekomen bij een rechter; de lidstaat kent geen wettelijke bepalingen die dit recht verlenen aan de persoon die gezocht wordt.
[Or. 5]

HOOFDGEDING

21. [OMISSIS][A]ppellant [OMISSIS] betoogt [OMISSIS] dat het Bulgaarse stelsel niet voldoet aan het kaderbesluit en de rechtspraak van het Hof van Justitie. Ingevolge de nationale regeling kan een Bulgaarse aanklager een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel uitvaardigen die in de lidstaat voor maximaal 72 uur geldt, en vervolgens kan diezelfde aanklager een Europees aanhoudingsbevel uitvaardigen. In geen van beide gevallen worden de fundamentele en procedurele rechten van de persoon die gezocht wordt beschermd door middel van een rechterlijke beslissing of rechterlijk toezicht, onder andere wat betreft de evenredigheid. Voor zover de tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel een nationaal aanhoudingsbevel is, is er (mogelijk) pas toezicht nadat de persoon die gezocht wordt aan de lidstaat is overgeleverd. Het Europees aanhoudingsbevel is noch vóór, noch na de overlevering onderworpen aan rechterlijk toezicht.
22. [OMISSIS][G]eappelleerde [OMISSIS] betoogt [OMISSIS] dat de belangen van de verdachte steeds worden beschermd door de betrokkenheid van een raadsman die namens de verdachte optreedt. De beslissing om een Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen is gebaseerd op de tot vrijheidsbeneming

streckende maatregel, welke vereist dat na overlevering de betrokkene in de lidstaat voor een rechter wordt geleid ter bekrachtiging of opheffing van de vrijheidsbenemende en beperkende maatregelen. Na de overlevering heeft de betrokkene of zijn juridische vertegenwoordiger het recht om opmerkingen over zijn voortgezette vrijheidsbeneming in te dienen. De regeling is bijgevolg in lijn met het kaderbesluit en de rechtspraak van het Hof van Justitie aangezien zij bescherming biedt op twee niveaus.

TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

23. Toepasselijke nationale bepalingen:

- [Bulgaarse] wet op de rechterlijke macht, artikel 127; artikel 136
- Bulgaars wetboek van strafvordering, artikel 6, artikel 46, artikelen 55-59, artikelen 63, 64, 94, artikel 193, artikel 212, artikel 269
- Bulgaarse grondwet, hoofdstuk zes, artikel 117, artikel 119, artikelen 129-130, artikel 130a, leden 1 en 4, artikel 130c, lid 3
- [Bulgaarse] wet inzake uitlevering en het Europees aanhoudingsbevel, artikel 3, artikel 37, artikel 38, artikel 56

24. Toepasselijk Unierecht:

- Kaderbesluit 2002/584/JBZ [**Or. 6**]
- Richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013
- Arrest van het Hof van Justitie van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456)
- Arrest van het Hof van Justitie van 12 december 2019, JR en YC (Openbaar aanklager te Lyon en te Tours) (C-566/19 PPU en C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077)
- Arrest van het Hof van Justitie van 12 december 2019, XD (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078)
- Arrest van het Hof van Justitie van 12 december 2019, ZB (C-627/19 PPU, EU:C:2019:1079)
- Arrest van het Hof van Justitie van 27 mei 2019, PF (Procureur-generaal van Litouwen) (C-509/18, EU:C:2019:457)

- Arrest van het Hof van Justitie van 1 juni 2016, ██████████ (C-241/15, EU:C:2016:385)

KORTE SAMENVATTING VAN DE GRONDSLAG VAN DE PREJUDICIËLE VERWIJZING

25. Kaderbesluit 2002/584/JBZ betreffende het Europees aanhoudingsbevel maakt deel uit van een stelsel van wederzijdse erkenning tussen de lidstaten dat gebaseerd is op onderling vertrouwen.
26. Overweging 5 verwijst naar „een vrij verkeer van beslissingen in strafzaken”. In overweging 8 valt te lezen dat beslissingen over de tenuitvoerlegging „pas [mogen] worden genomen na een toereikende controle, hetgeen betekent dat een rechterlijke autoriteit van de lidstaat waar de gezochte persoon is aangehouden, dient te beslissen of deze al dan niet wordt overgeleverd”.
27. Overweging 10 van het kaderbesluit luidt:

„De regeling inzake het Europees aanhoudingsbevel berust op een hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten. De toepassing ervan kan slechts worden opgeschort in geval van een ernstige en voortdurende schending door een lidstaat van de in artikel 6, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginselen, welke schending door de Raad is geconstateerd overeenkomstig artikel 7, lid 1, en volgens de procedure van artikel 7, lid 2, van dat Verdrag.”
28. Artikel 1 van het kaderbesluit definieert een Europees aanhoudingsbevel als volgt:

„1. Het Europees aanhoudingsbevel is een rechterlijke beslissing die door een lidstaat wordt uitgevaardigd met het oog op de aanhouding en de overlevering door een andere lidstaat van een persoon die gezocht wordt met het oog op strafvervolgning of uitvoering van een tot vrijheidsbeneming strekkende straf of maatregel.”
29. Artikel 6 bepaalt wat betreft de bevoegde rechterlijke autoriteit het volgende:

[Or. 7]

„De uitvaardigende rechterlijke autoriteit is de rechterlijke autoriteit van de uitvaardigende lidstaat die bevoegd is om een Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen krachtens het recht van de uitvaardigende lidstaat.”
30. Artikel 8, lid 1, onder c), luidt:

„In het Europees aanhoudingsbevel worden [...] vermeld:

  - c) de vermelding dat een voor tenuitvoerlegging vatbaar vonnis, een aanhoudingsbevel of een andere voor tenuitvoerlegging vatbare gelijkwaardige rechterlijke beslissing bestaat, zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2”.

31. De tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel is enkel onderworpen aan de verplichte en facultatieve gronden tot weigering van de tenuitvoerlegging die zijn neergelegd in de artikelen 3 en 4 van het kaderbesluit. Om die reden heeft het Hof van Justitie in een aantal zaken verklaard dat de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel aan rechterlijk toezicht moet zijn onderworpen en op een nationaal aanhoudingsbevel moet zijn gebaseerd.
32. In punt 56 van zijn arrest van 1 juni 2016, ██████████ (C-241/15, EU:C:2016:385), heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat „[d]e regeling van het Europees aanhoudingsbevel [...] dus, op grond van het vereiste in artikel 8, lid 1, onder c), van het kaderbesluit, op twee niveaus bescherming [omvat] van de procedurele en grondrechten die de gezochte persoon moet genieten, aangezien bij de rechterlijke bescherming op het eerste niveau van de vaststelling van een nationale rechterlijke beslissing, zoals een nationaal aanhoudingsbevel, de bescherming komt die gewaarborgd moet zijn op het tweede niveau van de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel, die in voorkomend geval kort na de vaststelling van de nationale rechterlijke beslissing kan plaatsvinden”.
33. Op 27 mei 2019 heeft het Hof van Justitie arrest gewezen in de gevoegde zaken OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), waarin het ging om de vraag of een openbaar aanklager (in het bijzonder in Duitsland) wel of niet kan worden aangemerkt als een „rechterlijke autoriteit” in de betekenis van artikel 6, lid 1, van het kaderbesluit. Wat betreft de vraag of Duitse openbaar aanklagers het risico lopen dat zij direct of indirect worden aangestuurd door of instructies ontvangen van de uitvoerende macht, heeft het Hof van Justitie richtsnoeren aangereikt voor de definitie en de kenmerken van een „uitvaardigende rechterlijke autoriteit”.
34. Op 12 december 2019 heeft het Hof van Justitie arrest gewezen in andere zaken waarin het ging om de status van een openbaar aanklager als een „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” in Frankrijk, Zweden en België [arresten van 12 december 2019, JR en YC, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg en openbaar ministerie **[Or. 8]** (Openbaar aanklager te Lyon en te Tours) (C-566/19 PPU en C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077); 12 december 2019, XD (openbaar ministerie van Zweden) (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078); 12 december 2019, ZB (Belgisch openbaar ministerie) (C-627/19 PPU, EU:C:2019:1079)].
35. Het Hof van Justitie heeft verklaard dat wanneer een autoriteit die weliswaar deelneemt aan de rechtsbedeling, zoals een aanklager, maar geen rechter of rechterlijke instantie is, een Europees aanhoudingsbevel uitvaardigt, het nationaal aanhoudingsbevel waarop dit Europees aanhoudingsbevel is gebaseerd, moet garanderen dat de persoon die gezocht wordt het voordeel heeft genoten van de

procedurele waarborgen en de grondrechten die voortvloeien uit een effectieve rechterlijke bescherming.¹

36. Bij een Europees aanhoudingsbevel moet er sprake zijn van twee niveaus van bescherming en het staat aan de uitvaardigende rechterlijke autoriteit om het tweede beschermingsniveau te waarborgen, zelfs indien het nationaal aanhoudingsbevel is uitgevaardigd door een rechter of een rechterlijke instantie.² De aanklager moet vóór de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel controleren of de voor de uitvaardiging noodzakelijke voorwaarden aanwezig zijn en onderzoeken of de uitvaardiging evenredig is.³
37. De aanklager mag niet het risico lopen dat hij in een individueel geval direct of indirect wordt aangestuurd door of instructies ontvangt van de uitvoerende macht.⁴ De aanklager kan gehouden zijn de van zijn hiërarchieke meerderen binnen het openbaar ministerie afkomstige instructies na te leven.⁵
38. De voorwaarden voor de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel en met name de evenredigheid van een dergelijke uitvaardiging moeten in de betreffende lidstaat het voorwerp kunnen uitmaken van een beroep in rechte dat volledig voldoet aan de vereisten die voortvloeien uit een effectieve rechterlijke bescherming.⁶ Dit kan vóór of na de daadwerkelijke overlevering van de gezochte persoon plaatsvinden.⁷ Het vereiste van een rechterlijke toetsing staat los van de kwalificatie van een autoriteit als een „uitvaardigende rechterlijke autoriteit”. Wanneer een Europees aanhoudingsbevel wordt uitgevaardigd door een autoriteit die zelf geen rechter of rechterlijke instantie is, zoals een aanklager, moet de beslissing om een dergelijk aanhoudingsbevel uit te vaardigen evenwel het

¹ Arresten van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punten 66 en 69), en 27 mei 2019, PF (Procureur-generaal van Litouwen) (C-509/18, EU:C:2019:457, punten 46 en 47).

² Arrest van 27 mei 2019, PF (Procureur-generaal van Litouwen) (C-509/18, EU:C:2019:457, punt 50).

³ Arrest van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punten 71 en 72).

⁴ Arrest van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punten 73 en 90).

⁵ Arrest van 12 december 2019, JR en YC (Openbaar aanklager te Lyon en te Tours) (C-566/19 PPU en C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, punt 56).

⁶ Arresten van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punt 75), en 12 december 2019, JR en YC (Openbaar aanklager te Lyon en te Tours) (C-566/19 PPU en C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, punten 62 en 63).

⁷ Arrest van 12 december 2019, JR en YC (Openbaar aanklager te Lyon en te Tours) (C-566/19 PPU en C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, punten 70-73).

voorwerp kunnen uitmaken van een volledige rechterlijke toetsing die voldoet aan de vereisten die voortvloeien uit een effectieve rechterlijke bescherming.⁸ [Or. 9]

39. Het is aan de uitvoerende rechterlijke autoriteit om te bepalen of de beslissingen om een Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen „het voorwerp kunnen uitmaken van een beroep in rechte dat volledig voldoet aan de door een effectieve rechterlijke bescherming gestelde eisen”.⁹
40. Het staat aan de lidstaten om ervoor te zorgen dat hun rechtsorden op doeltreffende wijze het vereiste niveau van rechterlijke bescherming waarborgen door middel van de rechtsmiddelen waarin zij voorzien, die van systeem tot systeem kunnen verschillen. Het openstellen van een afzonderlijk recht op beroep tegen de beslissing om een Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen, is een van de mogelijkheden.¹⁰
41. Vóór de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel door een aanklager moet een gerechtelijke autoriteit bij de uitvaardiging van het nationaal aanhoudingsbevel de procedurele waarborgen en de grondrechten dus reeds hebben beschermd. Het Europees aanhoudingsbevel is het tweede niveau van bescherming van de procedurele waarborgen en de grondrechten.¹¹
42. Op zijn minst moet óf het nationaal aanhoudingsbevel óf het Europees aanhoudingsbevel de persoon die gezocht wordt alle waarborgen bieden, met name (1) dat het gaat om een procedure die onderworpen is aan rechterlijk toezicht, en (2) dat de persoon die gezocht wordt alle waarborgen geniet die eigen zijn aan de vaststelling van dit soort beslissingen.¹²
43. De voorwaarden voor de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel en de evenredigheid ervan kunnen aan rechterlijke toetsing worden onderworpen, en dit vóór of gelijktijdig met de vaststelling van dit aanhoudingsbevel, maar ook daarna.¹³

⁸ Arresten van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punt 75), en 12 december 2019, JR en YC (Openbaar aanklager te Lyon en te Tours) (C-566/19 PPU en C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, punten 48 en 49).

⁹ Arrest van 27 mei 2019, PF (Procureur-generaal van Litouwen) (C-509/18, EU:C:2019:457, punt 56); bevestigd door arrest van 12 december 2019, JR en YC (Openbaar aanklager te Lyon en te Tours) (C-566/19 PPU en C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, punt 49).

¹⁰ Arrest van 12 december 2019, XD (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, punten 43 en 44).

¹¹ Arresten van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punt 66), en 1 juni 2016, ██████████ C-241/15, EU:C:2016:385, punt 55).

¹² Arrest van 27 mei 2019, OG en PI (Openbare ministeries van Lübeck en van Zwickau) (C-508/18 en C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punt 70).

¹³ Arrest van 12 december 2019, XD (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, punt 52).

MOTIVERING VAN DE VERWIJZING

44. Het begrip „rechterlijke autoriteit” moet in de gehele Unie autonoom en uniform worden uitgelegd; dat kan niet worden overgelaten aan de beoordeling van de afzonderlijke lidstaten [arresten van 10 november 2016, ██████████ (C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, punt 32), en 10 november 2016, ██████████ (C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, punt 33)]. **[Or. 10]**
45. De verwijzende rechter acht het noodzakelijk een vraag aan het Hof van Justitie voor te leggen, aangezien het antwoord op die vraag niet duidelijk is en een beslissing op dit punt noodzakelijk is voor de beslechting van het geschil.
46. De verwijzende rechter neemt in aanmerking dat, volgens de huidige Bulgaarse wettelijke regeling, noch de nationale tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, noch het Europees aanhoudingsbevel is gebaseerd op een rechterlijke beslissing; ook bestaat er geen mogelijkheid van rechterlijk toezicht vóór de overlevering van de persoon die gezocht wordt. De aanklager is bevoegd tot uitvaardiging van een document op basis waarvan een persoon gedurende 72 uur kan worden vastgehouden en daarna is hij tevens bevoegd om een Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen.
47. De situatie in Bulgarije lijkt in zoverre te verschillen van die van de andere zaken die eerder ter beoordeling aan het Hof van Justitie zijn voorgelegd dat geen mogelijkheid bestaat van bemoeienis van de rechter wat betreft het nationaal aanhoudingsbevel of het Europees aanhoudingsbevel gedurende het strafrechtelijk vooronderzoek voorafgaand aan de overlevering en dat er ook geen mogelijkheid is tot rechterlijke toetsing van de beslissing van de openbaar aanklager om een Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen.
48. In die omstandigheden kan de vraag naar de status van de openbaar aanklager – is hij al dan niet een uitvaardigende rechterlijke autoriteit – volgens de verwijzende rechter alleen worden beantwoord door een beslissing van het Hof van Justitie over de vereisten van effectieve rechterlijke bescherming. In geen van de beslissingen van het Hof van Justitie is de situatie waarover de verwijzende rechter zich thans buigt aan de orde geweest.

BIJGEVOEGDE STUKKEN

Bij dit verzoek om een prejudiciële beslissing zijn de volgende stukken gevoegd:

- i) Vonnis van de district judge
- ii) Alle beschikkingen en beslissingen van deze High Court
- iii) Het ten laste van VA uitgevaardigde Europees aanhoudingsbevel

[Or. 1]

[OMISSIS]

**VERZOEK OM EEN VERSNELDE PROCEDURE KRACHTENS
ARTIKEL 105 VAN HET REGLEMENT VOOR DE PROCESVOERING**

1. De verwijzende rechter, de Royal Courts of Justice, verzoekt het Hof van Justitie om deze verwijzing volgens de versnelde procedure van artikel 105 van het Reglement voor de procesvoering te behandelen.
2. Appellant, VA, is een Bulgaars onderdaan om wiens uitlevering vanuit het Verenigd Koninkrijk wordt verzocht ten behoeve van strafvervolging in Bulgarije wegens een inbraak die daar op de avond van 4 juli 2011 zou hebben plaatsgevonden. Geappelleerde is de aanklager van het regionaal openbaar ministerie Ruse (Bulgarije).
3. Het antwoord op de gestelde vraag bepaalt de huidige status van appellant. VA is aangehouden op grond van een Europees aanhoudingsbevel en in het Verenigd Koninkrijk op borgtocht in vrijheid gesteld, waarbij hem evenwel een aantal beperkingen zijn opgelegd.
4. Luidt het antwoord op de vraag dat, aangezien het een autonome Unierechtelijke kwestie betreft, geappelleerde niet als een „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” in de zin van artikel 6, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ kan worden aangemerkt, dan zal VA onmiddellijk in volledige vrijheid worden gesteld. [Or. 2]
5. Komt het Hof van Justitie tot de slotsom dat geappelleerde wel degelijk kan worden beschouwd als een uitvaardigende rechterlijke autoriteit, dan kan de behandeling van het beroep van VA tegen het bevel om hem aan Bulgarije uit te leveren, worden voortgezet.
6. De verwijzende rechter geeft zich rekenschap van de strikte termijnen voor overlevering in uitleveringsprocedures die zijn neergelegd in artikel [OMISSIS] van kaderbesluit 2002/584/JBZ.
7. Bovendien zal de status van geappelleerde als een uitvaardigende rechterlijke autoriteit noodzakelijkerwijs gevolgen hebben voor andere zaken, zowel in het Verenigd Koninkrijk als in andere lidstaten, waar tegen personen procedures ter zake van uitlevering aan Bulgarije lopen.
8. In Engeland en Wales is tegen acht personen een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd met als doel hun overlevering om te worden vervolgd. Drie van hen bevinden zich in hechtenis.